

[Skovmand.]

Begrundelse.

Ifølge Dagens Nyheter har et påbud om at bruge sikkerhedsseler i den australske delstat Victoria betydet en nedgang i antallet af trafikdræbte på 145 og en nedgang i antallet af kvæstede på 2.632 — inden for en ni måneders periode. Påbudet blev ikke overholdt af alle bilister, men trods alt af så mange, at det betød en markant nedgang i trafikofrenes tal. Victoria er med sine 3 millioner indbyggere mindre end Danmark, og der var som nævnt kun tale om en periode på 9 måneder.

Som baggrund for en debat om det hensigtsmæssige i at indføre seletvang i Danmark må det være rimeligt at få en oversigt over, hvor store besparelser det ville give for sygehusvæsenet og for samfundet i det hele taget, hvis man kunne overføre de australske tal på danske forhold.

Indenrigsminister *Egon Jensens* svar (5. juli 1972):

Det er forholdsvis simpelt at beregne, hvor store besparelser sygehusvæsenet ville få ved den givne reduktion af antallet af trafikskadede, der indbringes til sygehusene. En helt nøjagtig opgørelse ville ganske vist kræve en indgående undersøgelse og analyse af skadernes art, og disse måtte så sættes i relation til de faktiske omkostninger i hvert enkelt tilfælde, men det ville vel være forsvarligt at dele skadetilfældene op i ret rummelige kategorier efter skadens omfang og alvorlighed og — når man så havde konstateret, hvorledes reduktionen af skadetilfældene fordeler sig i de enkelte kategorier — benytte sig af nogle ret grove gennemsnitstal for besparelsesberegningen, både hvad angår indlæggelsesperiodens længde, og hvad angår udgifterne til behandlingen for hver enkelt skadekategori.

Men en besvarelse af det stillede spørgsmål er langt mere kompliceret, end det på denne baggrund kan se ud til. Hvis besvarelsen nemlig skal have nogen værdi, måtte man — før man overhovedet går i gang med de sygehusøkonomiske beregninger — med nogenlunde stor sikkerhed kunne sige noget om, ikke blot hvor mange trafikskader der ville være faldet anderledes ud, hvis vedkommende bilfører eller passager havde båret sikkerhedssele, men også hvilket udfald

de pågældende trafikskader ville have fået, hvis selen havde været anvendt. Dernæst måtte man have et skøn over, hvor effektivt et påbud om brug af sikkerhedsseler vil være i praksis — eller med andre ord: hvor mange bilister vil undlade at bruge selerne trods påbudet, og hvor mange af disse kan forventes at blive impliceret i uheld med personskaade til følge. Endelig måtte disse skøn sammenholdes med et skøn over, i hvilket omfang folk allerede i dag på frivillig basis anvender sikkerhedsseler.

Først når man har fået fastlagt alle disse præmisser, har man det nødvendige udgangspunkt for at give en brugbar besvarelse af det stillede spørgsmål.

Og her støder vi på den vanskelighed, at vor viden om, hvilken betydning brugen af sikkerhedssele har for nedbringelse af skadernes antal og navnlig for skadernes karakter og omfang, ikke er så eksakt, at den kan danne grundlag for en nøjagtig besvarelse af det stillede spørgsmål.

I begrundelsen for spørgsmålet har hr. Skovmand henvist til en svensk avisomtale af forholdene i den australske delstat Victoria, hvor indførelse af et lovmæssigt påbud om brug af sikkerhedssele skulle have ført til en markant nedgang i antallet af trafikskader.

Efter de oplysninger, som jeg nu har fået fremskaffet, har man i løbet af de første 8 måneder efter gennemførelsen af dette påbud kunnet konstatere en nedgang på ca. 20 pct. i det totale antal trafikskader, der har ramt bilister eller forsædepassagerer i staten Victoria.

Såfremt man tager dette tal som udgangspunkt og lægger de danske trafikskadetal for 1969 til grund, ville man ifølge en af sundhedsstyrelsen foretaget beregning have kunnet opnå en besparelse for det danske sygehusvæsen i 1969 på mellem 3 og 4 mill. kr., såfremt alle bilister og forsædepassagerer havde benyttet sikkerhedsseler. Men jeg vil gerne endnu engang fremhæve, at beregninger af denne karakter er behæftet med så mange fejkilder og usikkerhedsfaktorer — både i opadgående og nedadgående retning — at det næppe er forsvarligt at benytte disse tal i en saglig argumentation, hverken for det ene eller det andet standpunkt i spørgsmålet om, hvorvidt der skal indføres seletvang eller ej. Jeg kan i øvrigt minde